

mende Hensyn, som de gode konservative Folk i Sønderjylland ikke bør tage. Jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem vil sige, og Ministeren med ham: Venstres Grænsepolitik bliver selvfølgelig ganske den samme, hvad enten Amtsforvalter Petersen kommer ind i Venstre eller ej, thi den ligger fast, og der er, saaledes som Finanslovbehandlingen viste, en Fasthed over og en fast Linie i denne Grænsepolitik, som ikke kan ændres.

Man vil altsaa sige: Selv under den nuværende Valglov kan saadant spille ind, og enhver vil kunne sige til sig selv, at i det Øjeblik, man gik over til Enkeltmandskredse, vilde den Slags uvedkommende Hensyn selvsagt kunne spille ind i endnu højere Grad, og medens man altsaa nu i Sønderjylland agiterer med, at man bør dog stemme paa Amtsforvalteren, selv om man er konservativ, fordi man gerne skulde have ham ind i Venstre, er det klart, at denne Betragtning i endnu stærkere Grad vil komme frem i den Enkeltmandskreds, hvor Amtsforvalteren og en anden Kandidat er opstillet. Om det saa kunde tænkes, at man fra „Heimdal“sk Side maaske vilde arbejde i modsat Retning og oven i Købet vilde gaa med den eventuelle radikale Kandidat — vi kunde f. Eks. tænke, at det blev Nis Nissen —, vilde dette kun yderligere understrege, at Enkeltmandskredsordningen i det foreliggende Tilfælde vilde faa Vælgerne til af uvedkommende Hensyn at stemme anderledes, end de politisk ønskede. Ud fra disse Betragtninger maa vi fra det konservative Folkepartis Side sige, at vi ønsker ikke at skifte System. Skulde der endelig skiftes System, maa vi for vort Vedkommende sige, at den heldige Haand, Ministeren i Regelen har haft, har svigtet ham noget her.

Hele Kravet om en anden Valgmaade er blevet rejst ud fra to Argumenter, som jeg nævnte: Besparelsen og det indviklede System. Hensynet til Besparelsen har man jo ganske strøget, og jeg vender mig da til det andet Argument, at den nuværende Valglov skulde være for indviklet, hvorimod Ministerens Valglovsforslag skulde være lettere forstaaeligt. Nu vil det selvfølgelig ikke være muligt i blot nogenlunde kort Tid indgaaende at gøre op, hvordan de to Valglove er, men ser man paa Tabellerne og de Beregninger, der skal foretages, vil man se, at den nuværende Valglov kan siges at have følgende Afdelinger: Naar Vælgerne har stemt, skal de 117 Mandater udpeges, og man er straks i Amterne klar over, hvilke Partier der faar de 117 Mandater, man er ikke klar

over, hvem der faar dem, men over, hvilke Partier der faar dem. Derefter skal der foretages en Beregning af Kreds- og Amtsmandater, en Beregning af Tillægsmandater og derefter en Fordeling paa Partier og Omraader og endelig en Fordeling i Storkredse og Amtskredse; altsaa, ved Valgloven af 1920 er der 5 Led, naar Vælgerne har stemt. Nu gaar jeg til Indenrigsministerens Valglovsforslag, og der er næsten noget symbolsk i, at efter dette skal man have en Tabel, inden der stemmes, en Tabel, om hvilken Ministeren i sin Forelæggelsestale sagde, at ærede Medlemmer kunde se, hvor let og lige til og simpel en saadan Tabel kunde laves; og det har Ministeren ogsaa Ret i, at det er meget let og lige til og simpelt at se: Naar der skal være 50 Tillægsmandater, saa faar de forskellige Omraader saa og saa mange; men for at bruge et kendt politisk Ord vil jeg egentlig gerne have Lov at spørge, hvor mange Djævle der egentlig forstaa, hvordan denne Tabel opstaar. Det kan jo være meget godt, at man kan sende denne Tabel ud i Forvejen, men det vilde dog ogsaa være heldigt, om Vælgerne ude omkring forstod, hvordan denne Tables Beregning egentlig finder Sted. Men der skal altsaa efter Ministerens Forslag en Tabel til i Forvejen, en Tabel, som ethvert Dagblad selvsagt kan optrykke, og hvor man kan læse sig til, at naar der skal være eet Suppleringsmandat, falder det i det og det Omraade, og naar der skal være to, falder de dér og dér, o. s. v., lige op til 71, men andet og mere kan man ikke læse af det, og andet og mere faar man ikke at vide. Naar der saa er stemt, skal der en Udvælgelse til af de 80 Mandater. Efter Indenrigsministerens Forslag faar man altsaa kun 80 Valgresultater at vide straks, hvorimod man efter den nuværende Valglov faar 117. Dette skulde dog egentlig ikke synes at være nogen Fordel. Dernæst skal der ske en Fordeling af Mandaterne paa Partierne, og denne Fordeling foregaar oven i Købet i to Omgange. Det skulde vel, naar det endelig kommer til Stykket, synes simplere og lettere for Befolkningen, at Fordelingen af Mandaterne kommer i een Omgang. Derpaa skal Mandaterne fordeles paa Landsdele og Partier; saa skal der finde en Fordeling af Tillægsmandaterne Sted paa Omraadernes Amter, og endelig skal man gøre op, hvem Tillægsmandaterne tilkommer indenfor Amterne. Jeg for mit Vedkommende kan da ikke se rettere, end